

kunne indtræde, hvor en Mand ifølge Forholdets Medfør tilpligtes at tilsvare, uagtet han ikke ved Overenskomst, Kontrakt eller ved Forseelser eller Forsømmelser er bleven pligtig dertil. Dette Lovforslag hviler netop paa det Princip, at i disse Erhverv er der særlige Driftsbetingelser; hvor fortrinlige, hvor nødvendige, hvor nyttige, hvor meget Samfundsbehovet tilfredsstillende disse Erhverv end ere, saa ere de dog efter deres Natur farlige, og deraf følger Kravet om, at de kun bør udføres, maa udføres under visse Betingelser, blandt andet den Betingelse, at der skal udvises den allerhøjeste Grad af Forsigtighed, hvad Lovgivningen har hævdet ved at stille de fleste af disse Erhverv under en særlig Kontrol, Fabriksinspektoratet, og ved de Love, der ere givne for at forhindre Ulykkestilfælde i disse Fag.

Den anden Bemærkning, man har villet gøre, vedrørende Lovforslagets Retfærdighed, er den, at man har sagt, det er en Undtagelseslov. Det er efter min Mening et fuldstændigt Misbrug af Ordet Undtagelseslov. Skal der være nogen Mening i dette Udtryk, betyder det, at man paa visse Omraader gennemfører et uretfærdigt og ubilligt Princip, medens man i den øvrige Lovgivning fastholder at lade det blive ved den almindelige Ret, som forudsættes at være retfærdig og billig. Men efter de ærede Taleres Udtalelser, der have angrebet dette Lovforslag, er Kernen i Angrebet dette, at Forslaget er ikke retfærdigt nok, det vil sige, det omfatter ikke tilstrækkelig mange under Ulykkesforsikringen. Det vil altsaa netop sige, at de udenforstaaende ere under Undtagelseslovgivning, men ikke de, som komme ind under det retfærdige Princip. — Jeg mener derfor, at der ikke kan være nogen Grund til at nægte dette Lovforslag videre Fremme, idet det hviler paa saadanne almengyldige Retfærdighedsprincipper, som Lovgivningsmagtens Faktorer til enhver Tid maatte være højst utilbøjelige til at vige bort fra eller rettere aldrig vige bort fra.

Den anden Hindring for at fremme Lovforslaget videre skulde være den, at det skulde lægge en mere omfattende Invaliditetslovgivning Hindring i Vejen. Det kan, som jeg allerede har udtalt ved 1ste Behandling af Lovforslaget, og som nu er omtalt af den højtærede Minister, umulig siges at være Tilfældet. Enten vil en mere omfattende Lovgivning, naar den en Gang kommer — om den overhovedet vil komme, hvilket man ikke kan have Spor af Kendskab til nu — være en Udvidelse af dette

mere begrænsede Lovforslag; paa det samme Grundlag, og saa vil dette Lovforslags Vedtagelse ingen Hindringer lægge i Vejen — eller ogsaa vil den opsluge dette Lovforslag og bygge paa andre Principper; men saa vil dette Lovforslags Vedtagelse, som nys fremhævet af den højtærede Minister, ikke skabe en eneste materiel Hindring i Vejen for at gøre dette. Dette Lovforslag kan høre op i det Øjeblik, det sker; der er ikke et eneste uafviklet Forhold, der kan være til Hinder for at kunne komme til en mere omfattende Lovgivning.

Jeg ser altsaa Betydningen af det foreliggende Forslag til en Dagsorden deri, at det ikke er en Udsættelse, men et Forslag om at nægte Sagen videre Fremme, og jeg kan ikke anbefale et Forslag, der gaar ud derpaa, fordi det ikke har nogen Berettigelse, hverken i Hensynet til Lovforslaget selv, saaledes som det foreligger, eller i Hensynet til den kommende Lovgivning, som man kan have større eller mindre Haab om en Gang vil slutte sig hertil. Jeg tilraader derfor det høje Ting at forkaste Forslaget.

Knudsen: Jeg har ved tidligere Lejligheder udtalt mig om det foreliggende Forslag og har altsaa tilkendegivet mit Standpunkt dertil. Jeg har i saa Henseende fremhævet, at jeg kunde ønske dette Lovforslag langt mere omfattende, end det er, og har ogsaa anført, i hvilken Retning jeg særlig kunde ønske det udvidet. Men paa den anden Side har jeg ogsaa fremhævet, at dette Lovforslag ikke foreligger her som noget nyt, som noget, der for nylig er kommet op i dette høje Ting, men som et Forslag, der omhandler en Sag, der har været Genstand for Debat i en længere Række af Aar, hvorfor man maa betragte det som et Resultat, man er naaet til gennem disse mange Aars Forhandling, og saaledes, at det for Tiden ikke synes at være muligt at naa længere end til den Ramme, der foreligger i Lovforslaget. Jeg har derfor ved tidligere Behandlinger erklæret, at naar det ikke er muligt at komme videre, saa vil jeg slutte mig til det Forslag, der foreligger, for dog i alt Fald at opnaa, hvad der er muligt at opnaa i Øjeblikket. Sagen er den, at man kan længe nok tale om, at Lovforslaget er uretfærdigt, fordi det udelukker en Del fra at komme ind derunder, men saaledes kan man ikke raisonnere over for den Mand, der virkelig kommer til Skade, eller over for de efterladte efter den Mand, der bliver